

U S T A W A

z dnia 13 lipca 1920 roku

o uposażeniu nauczycieli, dyrektorów, instruktorów państwowych szkół zawodowych oraz seminarjów dla nauczycieli szkół zawodowych.

Art. 1. Nauczyciele przedmiotów ogólnokształcących oraz przedmiotów pomocniczych w państwowych niższych szkołach zawodowych są uposażeni według tych samych norm, co nauczyciele publicznych szkół powszechnych (ustawa z dnia 13 lipca 1920 r., Dz. Ust. № 65 poz. 434).

Art. 2. Nauczyciele przedmiotów ogólnokształcących w średnich szkołach zawodowych i w seminarjach dla nauczycieli szkół zawodowych, nauczyciele przedmiotów zawodowych, posiadający kwalifikacje, wymagane dla nauczycieli szkół średnich we wszystkich szkołach zawodowych oraz dyrektorowie wszystkich szkół zawodowych — otrzymują uposażenie według tych samych norm, co nauczyciele, względnie dyrektorowie państwowych szkół średnich ogólnokształcących (ustawa z dnia 13 lipca 1920 r., Dz. Ust. № 65 poz. 433).

Art. 3. Nauczyciel państwowej średniej szkoły zawodowej, któremu powierzone zostało kierownictwo jednego wydziału szkoły, otrzymuje dodatek za kierownictwo w wysokości 300 marek polskich miesięcznie.

Art. 4. Dyrektorowi, instruktorowi lub nauczycielowi przedmiotów zawodowych, będącym wybitnymi specjalistami, właściwy Minister, w porozumieniu z Ministrem Skarbu może przyznać specjalny dodatek kwalifikacyjny.

Art. 5. Instruktorowie, zatrudnieni w państwowych szkołach zawodowych, dzielą się na dwie kategorie:

- a) na instruktorów z pełną kwalifikacją, t. j. ukończoną szkołą rzemieślniczą, albo inną, za równorzędną uznaną, i najmniej 6 letnią praktyką zawodową, oraz
- b) instruktorów z niższą kwalifikacją, t. j. ukończoną szkołą powszechną i najmniej 6-letnią praktyką zawodową.

Instruktorowie z pełną kwalifikacją otrzymują płacę zasadniczą według tych samych norm, co nieposiadający wyższych studiów nauczyciele państwowych szkół średnich ogólnokształcących, z tą różnicą, iż dodatki trzechletnie wynoszą po 100 marek polskich miesięcznie, a liczba ich nie może przekraczać 5.

Instruktorowie z niższą kwalifikacją otrzymują płacę zasadniczą niższą o 400 marek polskich miesięcznie od płacy zasadniczej instruktorów z pełną kwalifikacją.

Dodatek drożyzniany otrzymują instruktorowie tak z pełną, jak i z niższą kwalifikacją; mający do 4 dodatków trzechletnich — taki, jak urzędnik IX stopnia, mający więcej niż 4 dodatki — taki, jak urzędnik VIII stopnia służbowego.

Art. 6. Czas obowiązkowy zajęć poszczególnych kategorii nauczycieli, dyrektorów i instruktorów państwowych szkół zawodowych, oraz normy wynagrodzenia za zajęcia nadliczbowe określa właściwy Minister, któremu szkoła podlega, w porozumieniu z Ministrem Skarbu, drogą rozporządzenia.

Art. 7. Nauczyciel nadetatowy jest mianowany na określony przeciąg czasu i pobiera płacę, zależną od ilości godzin udzielanej nauki, względnie od czasu innych zajęć szkolnych, według norm ustanowionych przez właściwego dla danej szkoły Ministra w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Art. 8. Nauczyciel lub dyrektor, powołany do Ministerstwa lub władzy szkolnej II instancji na stanowisko wizytatora szkół, otrzymuje uposażenie należne dyrektorowi oraz dodatek wizytatorski w wysokości 600 marek miesięcznie.

Art. 9. W sprawie zaliczenia lat pracy przed nominacją na nauczyciela państwowej szkoły zawodowej obowiązują co do nauczycieli przedmiotów ogólnokształcących oraz przedmiotów pomocniczych w państwowych niższych szkołach zawodowych te same normy, co dla nauczycieli państwowych szkół powszechnych, zaś dla nauczycieli przedmiotów zawodowych, posiadających kwalifikacje, wymagane dla nauczycieli szkół średnich we wszystkich szkołach zawodowych oraz dla dyrektorów wszystkich szkół zawodowych te same normy, co dla nauczycieli państwowych szkół średnich ogólnokształcących, a dla instruktorów — przepisy obowiązujące urzędników i niższych funkcjonariuszów państwowych. †

Art. 10. Postanowienia ustawy niniejszej nie dotyczą nauczycieli kontraktowych, których wynagrodzenie może być podwyższane za zgodą Ministra Skarbu tylko w drodze rewizji zawartej umowy.

Art. 11. Ustawa niniejsza obowiązuje od dnia 1 lipca 1920 r.

Z dniem 1 lipca 1920 r. tracą moc obowiązującą wszystkie ustawy i przepisy w przedmiocie, objętym niniejszą ustawą.

Wyплаты, dokonane w ciągu marca, kwietnia, maja i czerwca 1920 r. ponad ustawowe uposażenie, uważa się za bezzwrotny dodatek regulacyjny do dnia 30 czerwca 1920 r.

Art. 12. Wykonanie ustawy niniejszej poleca się Prezydentowi Ministrów i Ministrowi Skarbu oraz ministrowi właściwemu dla danej szkoły; a nadto o ile chodzi o b. dzielnicę pruską—Ministrowi b. Dzielnicy Pruskiej.

Marszałek:

Tranpoczyński

Prezydent Ministrów i
Minister Skarbu;

W. Grabski

Minister b. Dzielnicy Pruskiej;

W. Kucharski

Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego;

T. Łopuszański